

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.277 van 7 mei 2015
in de zaak A. 215.460/XIV-36.343**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tamara Decaluwe
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Jan Persijnstraat 2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 1 april 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 139.712 van 26 februari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 7 april 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Het redelijkheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, is niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen uitgesproken door een administratief rechtscollege zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon in het bestreden arrest op wettige wijze vaststellen dat verzoeker niet over het vereiste actueel belang beschikt bij zijn beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing waarbij zijn aanvraag ommachtiging tot verblijf niet-ontvankelijk werd verklaard nu het opgelegde inreisverbod tevens een verbodinhield omgedurende drie jaar op het grondgebied van het Rijk te verblijven, zodat ook een eventuele vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing slechts tot een nieuweweigering van de aanvraag zou kunnen leiden. Verzoekers uiteenzetting dat het inreisverbod dateert van na de indiening van de aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 'betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' doet geen afbreuk aan de vaststelling in het bestreden arrest dat hij niet langer over een actueel belang beschikt bij zijn beroep tegen de beslissing waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf niet-ontvankelijk werd verklaard aangezien het inreisverbod van 7 februari 2014 definitief is geworden. In de mate dat verzoeker verwijst naar de praktijk van de dienst Vreemdelingenzaken inzake gezinshereniging en terugwijzing, ontwikkeld hij een nieuw middel dat niet voor het eerst kan worden aangevoerd in de graad van administratieve cassatie. Verzoekers kritiek op de handelwijze van de dienst Vreemdelingenzaken is niet dienstig nu de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden, noch om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven mei tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams